

SNOEKERIJEN

SNB

Het blad voor de *snoekvisser*

December 2010 104

KUNST

in kunststof

Natte

DROOMVAKANTIES

Kunstaas spuiten met

AIRBRUSH

EIGENBOUW SPECIAL

Over ESOX, kannibalisme en de 'kunst' van het verleiden

KUNST

in kunststof

Dat onze vriend Esox Lucius een schitterende, maar uiterst territoriale en bovendien kannibalistische roofvis is, betekent dat hij niet alleen uit honger aanvalt, maar ook uit pure agressie of om zijn territorium te verdedigen. Deze eigenschap, in combinatie met mijn creatieve achtergrond en voorliefde voor het maken van realistisch kunstaas, heeft mij ertoe bewogen de ultieme snoek-swimbait te willen bedenken en maken. Bij deze het verhaal achter Esox...

Het vissen met extreem groot kunstaas is iets waar je aan moet wennen. Toen ik zelf vele jaren geleden begon met het vissen met kunstaas ging mijn voor-

keur uit naar redelijk kleine pluggen en jerkbaits. Als maat en vorm koos ik dan voor iets dat in de buurt kwam van de baarsjes en voormpjes die ik vroeger altijd ving voor het

oh zo spannende vissen met levend aas. Een centimeter of tien, twaalf vond ik eigenlijk wel groot genoeg. Als je er van uitgaat dat snoek aanvalt om te eten is dat dan ook de meest logische keus. Daarbij hield ik als vuistregel aan: met helder weer kies je voor natuurlijk gekleurd (realistisch) kunstaas en bij bewolkt weer of troebel water voor fel gekleurd (abstract) kunstaas. De snoek is namelijk een zichtjager en alhoewel het kunstaas vooral op moet vallen zal een snoek bij helder weer en helder water veel beter in staat zijn om het aangeboden kunstaas eens goed te bestuderen voordat hij besluit om er zijn tanden in te zetten. Ook mijn eerste eigenbouw jerkbaits waren van dit type en formaat, maar verandering van spijs doet eten, en als kunstaasfanaat -laat staan als bouw- ben je natuurlijk altijd op zoek naar dat nieuwe modelletje of afwijkende kleurtje zodat je de felbegeerde snoeken iets nieuws voor

kan schotelen in de hoop dressuur te doorbreken en die oude doorgewinterde metersnoek te verleiden.

SWIMBAITS

Een aantal jaren geleden zag ik op een hengelsportbeurs voor het eerst de uit California stammende swimbaits. Reusachtige, realistisch gemodelleerde meerdelige baits met een zeer natuurgetrouwe zwemactie gebouwd voor het oppervlakte vissen op de even spectaculaire Largemouth Bass. Ik had nog nooit zoiets waanzinnigs gezien! Dit was wel zo iets anders dan de bekende pluggen en jerkbaits die ik tot dan toe gezien en gemaakt had, dat ik vanaf dat moment eigenlijk alleen nog maar grote swimbaits wilde gaan maken, en dan wel voor het vissen op snoek! Een van de eerste pogingen was de Lucky Perch; een driedelige uit beukenhout gesneden swimbait in de vorm en kleur van een baars. Het ontwerp zonder zwemlip voor zo

De body wordt met een airbrush gespoten met meerdere lagen metallic en parelmoerhoudende verven, voorzien van handbeschilderde glazen ogen en uiteindelijk met de hand afgelakt met epoxy.

min mogelijk weerstand en vloeiende licht paniekerige zwembeweging maakte deze langzaam zinkende swimbait van 15 cm en 70 gram tot een ideaal stuk kunstaas voor de plassen waar ik altijd vis.

Tijdens een van de eerste visdagen in 2008 was ik samen met mijn vismaat Sigurd aan het vissen met deze driedelige swimbait. Het was een geweldige dag zoals je die alleen in het voorjaar kan meemaken;

lekkere temperatuur, zonnetje en alles barst uit zijn voegen van het leven. En om het plaatje compleet te maken: de snoeken waren 'los' en de Lucky Perch had al een paar mooie snoeken weten te verleiden. Op een gegeven moment klapte er weer een mooi snoekje van een centimeter of 50 op de Lucky Perch en na een korte dril kwam hij al snel aan de oppervlakte. Toen zagen we opeens tot onze grote verbazing een grote schim onder het gehaakte snoekje; nog een snoek, en nu geen kleintje! Voordat we er erg in hadden explodeerde het water en werd de onfortuinlijk gehaakte snoek vanuit de diepte keihard gepakt door zijn grotere soortgenoot. Nadat het snoekje weer losgelaten was en wijzelf van de schrik bekomen waren, probeerden we het snoekje snel naar de boot te slepen, maar aangezien die toch nog wel een meter of tien verwijderd was ging dit niet zo heel snel en wat er vervolgens gebeurde zal ik echt nooit meer vergeten. Tijdens het binnendraaien dook de grote snoek weer op en begon als een pitbull om zijn prooi te cirkelen om hem vervolgens een paar maal keihard aan te vallen. Dit alles ging zo snel en met zo veel kracht en agressie dat het er duidelijk niet om ging om hem op te eten maar simpelweg om te verwonden of te doden. Het was al snel duidelijk dat onze snoek het niet zou gaan overleven, we moesten hem letterlijk uit de kaken van zijn aanvallers trekken die niet echt van plan was om los

te laten. Gelukkig hadden we wel een camera bij ons om het geweld vast te leggen. Vanaf dat moment was het voor mij geen fabeltje meer dat snoek daadwerkelijk snoek pakt, maar een ervaring die nieuwe mogelijkheden bood! Het gebeuren bleef maar door mijn hoofd spoken en al snel besloot ik een snoek-swimbait te bedenken.

DE 'LUCKY PIKE'

De eerste poging om een snoek-swimbait te maken resulteerde later dat jaar in een driedelige swimbait genaamd de 'Lucky Pike'. De flinke body van 24 cm. werd met de hand gesneden uit een stuk beukenhout, uitgelood met loodstaafjes en voorzien van rvs schroefogen en pinnen. Na vele uren snijden, vijlen en schuren werd de houten body volgens Japans recept voorzien van folie, gespoten met de airbrush en afgelakt met epoxy. De staart werd vervaardigd van een stuk lexan. De actie was eigenlijk beter dan ik had verwacht; zwemend met een wrikende en flankende actie zag het er net zo uit als een klein gewond snoekje. Maar helaas leverden de eerste pogingen niet meteen aanbeten op. Het was op dat moment hoogzomer met veel te hoge temperaturen om überhaupt op snoek te vissen en al snel verdween de Lucky Pike weer in de viskoffer, leuk geprobeerd.

Het voorjaar van 2009. In het vroege seizoen vis ik het liefste dicht bij de oever boven de ondiepe platen die

FAMILIEHOTEL - CAFE - RESTAURANT DE HALVE MAAN

Een gerenommeerde vijf sterren stek...★★★★★

In het mooie Westfriese dorp BOVENKARSPER, midden in de polder Het Grootslag, vinden sportvissers en familie een thuishaven in "De Halve Maan". Goede gidsen, waaronder Jan Eggers, brengen de gasten naar de juiste stekken. Volledige vergunningen, polderkaarten en een viswinkel om de hoek.

SPECIAAL VISSERS ARRANGEMENT

op basis van 2 persoons kamer

3 dagen, 2 logies ontbijt, 2 diner € 90,= p.p.

4 dagen, 3 logies ontbijt, 3 diner € 130,= p.p.

5 dagen, 4 logies ontbijt, 4 diner € 180,= p.p.

Voor meer informatie neem contact op met:

HOTEL-RESTAURANT "DE HALVE MAAN"

Hoofdstraat 254 • 1611 AN Bovenkarspel • Noord Holland
Tel. 0228-511262 • Fax 0228-516856

grenzen aan het grote water. Na de paai blijven de snoeken meestal nog een aantal weken op deze paaipeken hangen waarna ze weer naar het grote water vertrekken. Ook nu waren we op een van deze plekken aan het werpen met divers kunst-aas zonder enig resultaat. Totdat ik besloot om de Lucky Pike weer eens een kans te gunnen. En wat was ik blij dat ik dat besloten had. Bij de eerste worp werd de Lucky Pike al snel keihard gepakt door een hongerige snoekdame van rond de meter! En niet zo'n beetje, maar echt een hengel-krakende beuk van een aanbeet! Velen volgden die dag haar voorbeeld en zelfs een snoekbaars van 85 cm kon de verleiding niet weerstaan. Saillant detail was dat mijn vismaat helemaal niets ving die dag ondanks zijn verwoede pogingen met legio soorten pluggen en jerks. Lullig voor hem, maar mijn humeur kon niet meer stuk en het bewijs was geleverd dat een

snoekswimbait wel degelijk het verschil kan maken, zeker in het vroege seizoen.

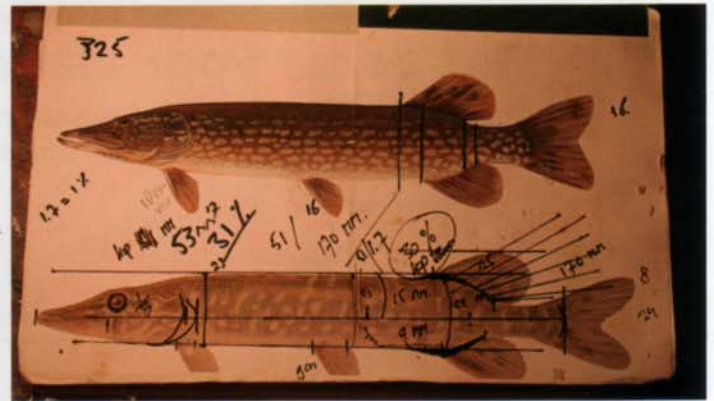
KAN HET NOG GEKKER?

Wanneer je een stuk kunst-aas bezit waar je het volle vertrouwen in hebt gekregen omdat je er simpelweg heel erg veel op hebt gevangen zal je niet snel voor iets anders kiezen. De Lucky Pike werd dan ook al snel mijn 'Lucky Lure' en mijn eerste keus als het er op aankwam een stuk kunst-aas uit te kiezen. Maar alles went, en ook kunst-aas dat in eerste instantie gigantisch lijkt wordt op den duur een heel normaal maatje. Toen rees natuurlijk de vraag; kan het nog gekker? Als je bedenkt dat snoek prooi pakt tot soms wel de helft van zijn eigen lengte is 24 cm nog heel bescheiden als je metersnoeken wil vangen. Met de Lucky Pike in het achterhoofd begon ik dat jaar aan een nieuwe versie genaamd ESOX. Met een lengte van

32 cm de grootste swimbait die ik ooit gebouwd had. Het idee was om net als de Lucky Pike een driedelige swimbait te maken, maar dan gewoon een heel stuk groter. Ook deze swimbait werd weer geduldig gesneden uit een stuk beukenhout. Daar waar ik voor de Lucky Pike nog gebruik maakte van open scharnieren wilde ik voor esox zogenaamde verborgen scharnieren toepassen en als uiteindelijk materiaal werd voor polyurethaan resin gekozen, dat mij in staat zou stellen om de bait door middel van een gietproces te reproduceren. Polyurethaan resin is een prachtig product; het is ijzersterk, gedraagt zich in combinatie met een drijvende vulstof net zoals hardhout en kan makkelijk bewerkt worden. Daarnaast absorbeert het geen water waardoor scheuren en barsten door waterlekage tot het verleden behoren. Dat het wel een proces is waar aardig wat bij komt kijken als je het goed wil doen, moge duidelijk

zijn. Om tot een sterk en gaaf gietstuk te komen wordt de siliconenpasta die ik gebruik voor het maken van de gietmallen gedurende enkele minuten in een speciale vacuümpot geplaatst om alle lucht er met een vacuümpomp uit te trekken. Het gieten van de blanks daarentegen gebeurt in een drukvat dat met behulp van een flinke compressor op een druk van 4Psi wordt gebracht. Na ongeveer een uur kan het gietstuk uit de mal gehaald worden en na een aantal dagen uitharden is het resultaat een prachtige massieve blank die na afwerking met autoplamuur (om kleine imperfecties te repareren) en héél veel schuren voorzien wordt van RVS pinnen en ogen. De body wordt met een airbrush gespoten met meerdere lagen metallic en parelmoerhoudende verven, voorzien van handbeschilderde glazen ogen en uiteindelijk met de hand afgelakt met epoxy (Envirotex-Lite van Lureparts.nl).

Het aflakken is een tijdrovende klus. De epoxy wordt met de hand met een kwastje opgebracht (voorzichtig dat er geen epoxy in de scharnieren komt!) en met een gasvlam worden kleine belletjes verwijderd. Vervolgens moet de swimbait een aantal uren langzaam ronddraaien zodat de epoxy niet gaat zakken, net zoals dat bij het aflakken van een een hengel gebeurt. Dit proces herhaalt zich in totaal 2-3 keer met als resultaat een mooie dikke en vooral sterke topcoat die er niet alleen mooi uitziet maar bovenal de paintjob beschermt tegen vlijmscherpe tanden. Na een dag of drie is de epoxy voldoende uitgehard. Volledige uitharding wordt bereikt na een week of drie. De staartvinnen -welke dezelfde functie hebben als de veren van een boogschutterspijl- worden van microfibers gemaakt; een materiaal dat zijn oorsprong vindt in de vliegbindwereld; zogenaamde 'Fibbets' die gebruikt worden om voelspriet

van insecten na te bootsen. Microfibers hebben de geweldige eigenschap dat ze heel erg sterk en soepel zijn en geen 'geheugen' hebben. Een van mijn eerste swimbaits waar ik gebruik maakte van microfibers voor de vinnen, de Arowana Dragon, is na een paar jaar intensief vissen (en heel veel snoeken) redelijk gehavend maar de vinnen zijn nog als nieuw. De fibers worden met twee componenten epoxylijm in de body verlijmd. Na veel experimenteren en ontelbaar veel uren was de eerste esox af in de herfst van dat jaar. De actie was vergelijkbaar met die van de Lucky Pike; een wikkende en flankende gewonde snoek. Ondanks het mooie resultaat was ik toch nog niet helemaal tevreden en besloot er die winter verder aan te werken.

ESOX V2

Voor de actie van esox wilde ik verbeteren en soepeler maken. Om deze reden werd eerst een versie

Door een lichte tik is het kunstaas plotseling 90 tot 180 graden te draaien en vaak is dat het moment dat ze toehappen, en dat is -zo vlak onder je voeten- echt wel heel erg spectaculair te noemen!

met vier en daarna zelfs vijf delen gemaakt en getest. De vijfdelige had absoluut de meest mooie natuurgetrouwe soepele zwemactie en in het voorjaar van 2010 was Esox V2 met vijf segmenten, een lengte van 35 cm en een gewicht van 270 gram dan toch uiteindelijk af! Dit seizoen begon met hooggespannen verwachtingen en de eerste vangsten logen er niet om. Hoewel het in het begin best wel even wennen was om met zo een groot stuk kunstaas te vissen, verdween de aanvankelijke twijfel al snel nadat de eerste snoeken met vol geweld op de swimbait beukten! De ongelofelijke kracht waarmee Esox gepakt wordt is werkelijk fenomenaal. Vaak kwam het voor dat een grote snoekdame Esox lange tijd achtervolgde, als het ware om hem weg te jagen. Zenuwslopend spannende momenten, vooral als je swimbait steeds dichterbij de boot komt en je je realiseert dat er nu toch echt wel 'iets moet

gaan gebeuren'! Door een lichte tik is het kunstaas plotseling 90 tot 180 graden te draaien en vaak is dat het moment dat ze toehappen, en dat is -zo vlak onder je voeten- echt wel heel erg spectaculair te noemen! Ook in Zweden werden dit voorjaar op het grote water hele mooie en vooral hele grote snoeken gevangen en hopelijk gaan er nog vele volgen. Inmiddels heb ik al aardig wat 'Esoken' mogen maken, is mijn hobby uitgegroeid tot een klein bedrijfje en wordt er in diverse landen op verschillende continenten met mijn swimbaits gevist. ●

Pieter Vermeijden

Interesse in het kunstaas van Pieter? Kijk voor meer informatie over Esox en Lucky Lures op: www.luckylures.nl

